

[Justitsministeren.]

lertid er den slet ikke bragt i Anvendelse paa Landet, hvilket er til Fortræd for Landbruget, og Grunden dertil er, at Landbrugernes Gæld for den allervæsentligste Part er Gæld sikret ved Pant i fast Ejendom, enten fast Laan, der er optaget, eller Købmandsgæld, som gennem Skadesløsbrev har faaet Pant i fast Ejendom. I Tvangsakkordloven af 1905 staar der, at Panthavere berøres, for saa vidt deres Panteret angaar, ikke ved Akkorden. De kan altsaa stille sig ganske udenfor og afvente Begivenhedernes Gang og bestandig kræve fuld Dækning. Allerede den Gang man i en Kommission foretog Forarbejderne til Loven af 1905, var man inde paa dette Spørgsmaal, og et Mindretal i Kommissionen bragte i Forslag, at det skulde være muligt at fastsætte paa en eller anden Maade, hvor stor en Del af de sidste Panterettigheder der i Virkeligheden havde Sikkerhed i Ejendommen, og saa ved en Kendelse at fastslaa, at den overskydende Del skulde gaa over til at være personlig Gæld og behandles som anden personlig Gæld under Akkorden. Det var imidlertid kun et Mindretal, der stillede Forslaget, og det kom ikke ind i Loven. Nu tillader jeg mig herved at bringe i Forslag, at der til Akkordlovens § 20 tilføjes som et nyt 2det Stykke:

„Med Hensyn til Fordringer sikret ved Pant i fast Ejendom — bortset fra Laan ydet af Kredit- og Hypotekforeninger samt af Midler, der skal udlaanes efter Reglerne om Anbringelse af umyndiges Midler — bliver det dog under Akkordforhandlingen, eventuelt ved Kendelse af Skifteretten, at afgøre, hvor stor en Del af Fordringerne der ikke dækkes ved Pantet. For denne Del mister Panthaverne, hvis Akkorden kommer i Stand, deres Panteret, og deres Pantefordring nedskrives med dette Beløb, saa snart Akkorden er stadfæstet, hvorimod de for Beløbet deltager i Akkorden.“

Man deler altsaa ganske simpelt Prioriteten i den Del, som virkelig har Panteret, fordi Pantet kan dække den og det overskydende Beløb, hvilket gaar over til at blive en personlig Fordring og kommer til at staa lige med al anden personlig Gæld. Naar en Pantefordring er nedskrevet i Henhold til denne Bestemmelse, skal derom ske for-

nøden Berigtigelse til Tingbogen, og den sker uden Afgift.

Det foreslaas, at denne Lov skal træde i Kraft straks, naar den er vedtaget. Jeg tror, det vil være et betydeligt Gode for vor Landbostand, at den gennem en saadan Bestemmelse faar Adgang til lige saa godt som Byerhvervenes Udøvere at faa Tvangsakkord i Stand med deres Kreditorer.

Jeg skal anbefale dette Lovforslag ligesom de andre til det høje Tings Velvillie.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten*. Dette Forslag er et Led i de Kriseforslag, som er fremsat i Dag, og gaar ud paa at fremskaffe en Del af de Midler, som er nødvendige til Dækning af de ved Kriseforslagene foranledigede Udgifter.

Det Forslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte, bestaar af to Dele. Første Del omhandler den Ændring af Formuebeskatningen, som blev vedtaget ved Lov at 22. December 1927, og gaar ud paa i det væsentlige at ophæve den Nedsættelse af Formuebeskatningen, som har tundet Sted ifølge Bestemmelserne i denne Lov. Forslaget om Ophævelse af Reglerne i denne Lov, som det fremsættes her, er ganske enslydende med de Forslag, som i de sidste to Rigsdagssamlinger har været fremsat, og jeg tror derfor ikke, det er nødvendigt, at jeg gaar længere ind paa Reglerne eller paa Virkningerne af en saadan Ophævelse. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at paavise, at de Formueskatteløstelser, som findes i den nævnte Lov, virker paa en efter min Mening ganske urimelig Maade, og at det derfor vil være naturligt og rigtigt at ophæve de Lovregler.

Den anden Del af det Lovforslag, som her fremsættes, gaar ud paa, at der skal paalægges en ekstraordinær Indkomstskat for indeværende Skatteaar. Det foreslaas, at skattepligtige Personer, som har en skattepligtig Indkomst af 5 000 Kr. eller derover, samt skattepligtige Selskaber og Foreninger svarer en Tillægsskat paa en Fjerdedel af den Skat, som de ordinært skal betale for Skatteaaaret 1931—32. Dette ekstraordinære Skattepaalæg skulde, sammen med Forslaget om Ophævelse af Formueskatte-